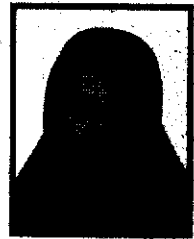
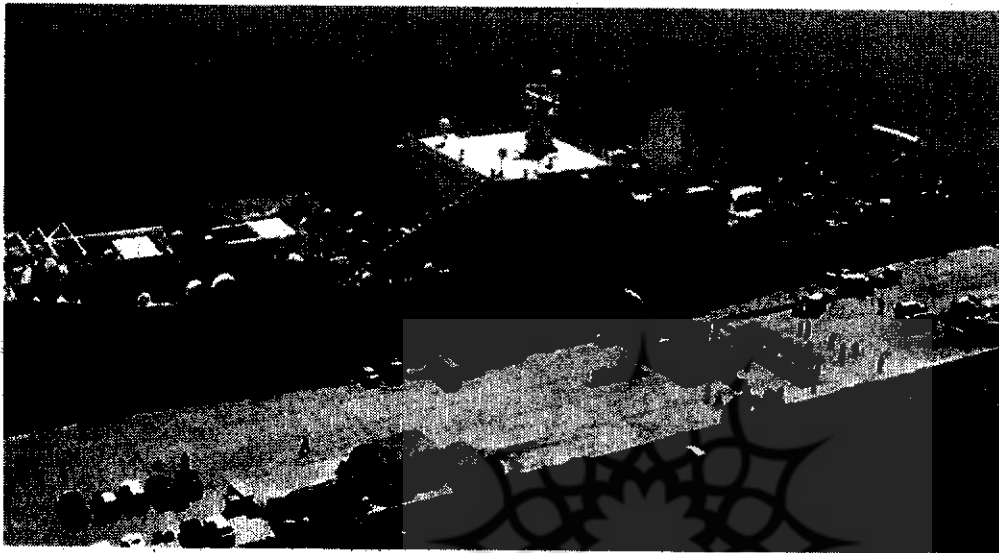

کارگاه‌های کوچک در حال ورشکستگی

◆ آزاده حقیقت

عدم دسترسی به مواد اولیه تولید در داخل

این تولیدکننده پوشاک خاطر نشان می‌کند: در داخل کشور مواد اولیه تولید پوشاک در دسترس نیست و اصولاً مواد اولیه مانند نخ و پارچه را از کشورهایی نظیر چین، هند، کره، ترکیه و سایر کشورها وارد می‌کنند. این امر سبب می‌شود تا قیمت پوشاک بسیار بالا برود. زیرا آن قدر هزینه‌های جاری در تولید پوشاک بالاست که قیمت مواد اولیه از قیمت پارچه آماده دوخت بالاتر است. این موارد سبب می‌شود بیشتر خریداران، پوشاک خارجی را به پوشاک تولید داخلی ترجیح دهند، زیرا پوشاک وارداتی هم با قیمت مناسب‌تر عرضه می‌گردد و هم دوام و کیفیت مطلوب‌تری دارد.

عدم حمایت دولت

متولیان صنف پوشاک از سوی دولت حمایت نمی‌شوند و همچنین قانونی برای نظارت بر کار تولیدکنندگان پوشاک وجود ندارد که سبب بروز مشکلاتی دیگر در این صنف شده است.

پیراهن به علت وضعیت نامناسب اقتصادی منتشر کرد که به مساله رکورد اقتصادی پوشاک اشاره داشت.

تولیدکنندگان صنف پوشاک معتقدند واردات بی‌رویه و فراوان کالاهای خارجی به خصوص چینی که با قیمت بسیار نازل عرضه می‌شوند باعث تشدید مشکلات صنف پوشاک شده‌اند که این مساله در آینده‌ای نه چندان دور تولیدکنندگان داخلی را نابودی مواجه خواهد کرد. در صورتی که واردات کالا با این شدت ادامه یابد، دیگر نباید به تولید پوشاک داخلی امیدوار بود. در رابطه با این مساله با برخی از افراد تحت پوشش اتحادیه پوشاک و مسوولین آن گفت‌وگویی انجام و معضلات صنف پوشاک مطرح شد.

"شهرام واحدی" یکی از تولیدکنندگان پوشاک می‌گوید: برای تولید پوشاک موانع بی شماری وجود دارد، که واردات بی‌رویه، عدم حمایت دولت از تولید پوشاک داخلی، نبود قانون نظارت بر تولید پوشاک، مالیات‌های گزافه گرانی نرخ برق، عدم دسترسی به مواد اولیه و بالا بودن بهره‌های بانکی از این موارد است.

فضای کسب و کار در ایران با مشکلات متعددی روبه‌روست. اما، بیشترین عامل در تشدید مشکلات کارگاه‌های کوچک و متوسط اقتصادی، واردات کالا است این عامل و دیگر مشکلات، اصناف کشور را آسیب‌پذیر کرده تا آن جا که برخی صنوف تا آستانه انحلال پیش رفته‌اند.

مساله واردات بی‌رویه کالا، کیفیت تولید، کالاهای ایرانی و قیمت تمام شده کالا، همه حوزه‌های تولید را در بر گرفته است. کارگاه‌های کوچک و متوسط تولید پوشاک و کفش بخشی وسیعی از کارگاه‌های اقتصادی کشور را شامل می‌شوند. عدم نظارت بر استاندارد تولید در کارگاه‌ها و همچنین عرضه بیش از حد به واسطه پایین بودن قدرت خرید رکود این کارگاه‌ها را در کنار سایر عوامل تشدید کرده است. متأسفانه در حال حاضر شاهد از بین رفتن برخی صنایع به دلیل واردات بی‌رویه هستیم. این امر می‌تواند لطمات جبران‌ناپذیری بر پیکره‌ی اقتصاد ملی وارد آورد.

در ماه‌های گذشته یکی از رسانه‌های گروهی مطلبی با عنوان تعطیلی ۵۰ درصد کارگاه‌های دوخت

مالیات‌های گزاف

کاهش باید امکان رونق بازار پوشاک و پویا شدن پوشاک داخلی وجود دارد.

واردات بی رویه پوشاک خارجی

همه ساله شاهد سیل عظیمی از اجناس خارجی اعم از پوشاک و سایر اجناس به داخل کشور هستیم.

پوشاک خارجی از کشورهای چین، کره، هند و ترکیه با رنگ‌های مختلف و متنوع و به وفور وارد بازار می‌شود که هیچ مانعی بر سر راه فروش آنها وجود ندارد و هیچ مرجعی جلوی ورود این کالاها را نمی‌گیرد. با وجود پوشاک‌های وارداتی در رنگ‌های متنوع در بازار دیگر نباید انتظار داشت مردم از پوشاک داخلی که فقط در چند رنگ محدود تولید می‌شوند، استفاده کنند. نوع دیگر از کالاها و وارداتی پوشاک دست دوم‌های خارجی یا به اصطلاح عامیانه "تاناکورا" است.

واحدی می‌گوید: این قبیل پوشاک به فور و با قیمت‌های بسیار نازل در داخل عرضه می‌شوند که متأسفانه با استقبال فراوانی از سوی مردم روبه‌رو است. بدون در نظر گرفتن مسایل بهداشتی این قبیل پوشاک که البته جای بحث دارد، واردات بی رویه آن تولیدکنندگان و عرضه پوشاک را با مشکل مواجه کرده است.

افراد تحت حمایت اتحادیه پوشاک با واردات مشکلی ندارند. آنها معتقدند اگر واردات طبق قانون و با نظارت ارگان‌های رسمی کشور صورت بگیرد سبب رقابت و تولید کالاهایی با کیفیت مطلوب‌تر و مطابق با استانداردهای جهانی خواهد شد. اما متأسفانه امروزه

بسیاری از دست‌اندرکاران عرصه تولید معتقدند: مالیاتی که از اعضای صنف پوشاک دریافت می‌شود، بالاست. تولیدی‌هایی که پروانه کسب داشته و به انجام کار مجاز هستند، در قبال مالیات پرداختی هیچ امکاناتی دریافت نمی‌کنند. از طرف دیگر چون در

کار تولید پوشاک مصرف برق بالاست، اگر امکان حمایت از سوی دولت ایجاد شود، تولیدکنندگان بهتر می‌توانند به فعالیت خود ادامه دهند.

بهره‌های بانکی بالا

بهره بانکی بالا یکی دیگر از معضلات صنف پوشاک است. واحدی می‌گوید: اگر یک تولیدکننده بخواهد برای راه‌اندازی یک کارگاه تولیدی وام بگیرد، بین ۱۵ تا ۱۸ درصد بهره بانکی باید پرداخت کند، این میزان بهره اشتیاق به تولید را از بین می‌برد.

رفیعی پور نیز در این خصوص تأکید می‌کند: اگر صنف پوشاک از طریق بانک‌ها حمایت شوند و بانک‌ها تسهیلاتی در اختیار تولیدکنندگان قرار دهند و همچنین تولیدکننده از جانب وزارت دارایی و وزارت کار و امور اجتماعی حمایت شوند می‌توان گفت پوشاک در کشور حرفی برای گفتن دارد. در غیر این صورت تعطیلی برخی صنوف حتمی است. بخش عظیمی از مشکلات صنف پوشاک به برنامه‌های وزارت کار و امور اجتماعی، بانک‌ها و وزارت بازرگانی اختصاص دارد در صورتی که حمایت از سوی این نهادها و ارگان‌ها انجام گیرد و بهره‌های بانکی

واحدی می‌افزاید: مساله متولیان صنف پوشاک و عدم حمایت دولت و اتحادیه از افراد تحت پوشش معضلی بسیار جدی است. هر صنف نماینده‌ای را از میان خود انتخاب می‌کند که به کار صنف سر و سامان بدهد، موانع و مشکلات صنف را بر طرف کند و از منافع آن دفاع نماید. اما متأسفانه این نمایندگان به جای حمایت از منافع صنف به دنبال منافع خود هستند و هیچ اقدامی را برای بهبود شرایط صنف و حل مشکلات آن انجام نمی‌دهند. دولت نیز آن چنان که باید اقدامی برای حمایت از اصناف پوشاک نمی‌کند.

وی تصریح می‌کند: دولت و مجلس باید قوانینی را تدوین و اجرا کنند که بتوانند از تولیدکنندگان حمایت کنند. بیشتر تولیدات داخلی رو به ورشکستگی هستند و بسیاری از کارگاه‌های تولیدی تعطیل شده‌اند.

"محمود رفیعی پور" نایب رئیس اتحادیه پوشاک می‌گوید: شرح وظایف اتحادیه، حمایت از اعضای تحت پوشش آن است. ولی رکودی که در حال حاضر در جامعه مشاهده می‌شود مربوط به ورود کالاهای خارجی است که به صورت غیر رسمی وارد کشور می‌شوند.

وی تصریح می‌کند: اتحادیه پوشاک با سیاست‌های دولت هماهنگ است.

قاچاق کالا معضلی دیگر

واحدی می‌گوید: انواع پوشاک خارجی به وفور در بندر استارا و دیگر بندرهای جنوبی ایران عرضه می‌شود. همچنین ساکنان شهرهای مرزی اقدام به قاچاق انواع پوشاک و اجناس دیگر از کشورهای حاشیه می‌کنند و به نظر می‌رسد که اراده‌ای در اتحادیه پوشاک برای مقابله با این معضل وجود ندارد. اگر وضعیت به همین منوال ادامه یابد به زودی شاهد تعطیلی طیف گسترده‌ای از صنف پوشاک خواهیم بود.

محمود رفیعی پور نایب رئیس هیات مدیره اتحادیه پوشاک در خصوص قاچاق کالا تصریح می‌کند: قاچاق کالا معمولاً توسط افرادی صورت می‌گیرد که به صورت غیر مجاز اقدام به این امر می‌کنند. این افراد تحت پوشش اتحادیه نیستند. افرادی که تحت پوشش اتحادیه هستند و پروانه کسب دارند هرگز اقدام به قاچاق کالا نمی‌کنند و اگر هم بخواهند کالایی وارد کنند از مبادی رسمی مجوز دارند.

برای تنظیم بازار این ضرورت به وجود آمد تا نمایشگاه برپا شود. ولی امروزه با بر طرف شدن این ضرورت دیگر نیازی به برگزاری نمایشگاه نیست. اما اتحادیه تحت نظارت دولت و وزارت بازرگانی است و اگر تصمیمی گرفته شود، اتحادیه باید اطلاعات کند.

واحدی می‌گوید: از معضلات دیگری که بر سر راه صنف پوشاک وجود دارد این است که افرادی که تحت پوشش اتحادیه هستند و پروانه کسب دارند هر ساله مبلغی را به عنوان حق عضویت می‌پردازند تا تسهیلاتی برای آنان در نظر گرفته شود. ولی نه تنها این حق عضویت‌ها مشکلی را بر طرف نمی‌کند بلکه به نظر می‌رسد اعضای صنف حق عضویت می‌پردازند که فقط در انتخابات اصناف و هیات مدیره آن شرکت کنند.

وی ادامه می‌دهد: باید در این خصوص اقداماتی صورت گیرد تا منافع تولیدکنندگان و اعضای اصناف تضمین شود.

رفیعی پور خاطر نشان می‌کند: در حال حاضر در حدود ۶ تا ۷ هزار نفر عضو تحت حمایت اتحادیه پوشاک هستند و پروانه کسب دارند و در سطح شهر تهران نیز حدود ۲۰ هزار واحد تولیدی و صنفی وجود دارد که در زمینه تولید و فروش پوشاک فعالیت می‌کنند. برخی از این واحدهای تولیدی که پروانه کسب ندارند، در حال جذب شدن به سوی اتحادیه پوشاک هستند. این کارگاه‌های تولیدی می‌توانند در زمینه اشتغال‌زایی برای جوانان مفید باشند.

با وجود این که دولت به ایجاد کارگاه‌های کوچک تولیدی در سطح کشور برای اشتغال‌زایی تاکید می‌کند اما تاکنون اقدام مناسبی در جهت حمایت از این کارگاه‌ها انجام نشده است. شعار دولت جدید بر مبنای حمایت از تولیدات داخلی و اشتغال‌زایی است و امیدواریم در آینده‌ای نزدیک این امر تحقق یابد. در صورتی که از تولیدات داخلی حمایت شود، جلوی قاچاق کالا و واردات بی رویه گرفته شود و تولیدات داخلی توسط دولت تئوین شود، بسیاری از معضلات اصناف کشور بر طرف خواهد شد در غیر این صورت با توجه به معضلاتی که ذکر شد به زودی بسیاری از اصناف تولیدکننده در کشور به خصوص در زمینه‌ی پوشاک با تعطیلی و ورشکستگی مواجه خواهند شد.

امید است برای حمایت از تولیدات داخلی تدابیر و اقدامات جدی صورت گیرد تا شاهد از بین رفتن واحدهای تولیدی داخل کشور نباشیم.

برای تولید پوشاک موانع بی شماری وجود دارد که واردات بی رویه عدم حمایت دولت از تولید پوشاک داخلی نبود قانون نظارت بر تولید پوشاک، مالیاتهای گزاف، گرانی نرخ برق عدم دسترسی به مواد اولیه و بالا بودن بهره‌های بانکی از این موارد است

عملکرد، صنف پوشاک را با ورشکستگی مواجه خواهد کرد.

رفیعی پور می‌گوید: در سال گذشته طرحی با عنوان فروش فوق‌العاده در سطح تهران با کمک اتحادیه پوشاک، مجامع امور صنفی و سازمان بازرگانی اجرا شد. این طرح در پاییز گذشته نیز در سطح شهر تهران انجام شد. در قانون هم پیش‌بینی شده که اعضای صنوف در فصول مختلف سال می‌توانند فروش فوق‌العاده داشته باشند. در مقطعی

ترکیه و به خصوص چین با تولید کالاهای مختلف از جمله پوشاک بازارهای داخلی کشور را اشغال کرده‌اند.

بسیاری از تولیدکنندگان صنف پوشاک با پیوستن به بازار تجارت جهانی (WTO) مخالفتی ندارند. زیرا در عصر جهانی شدن چاره‌ای جز هماهنگ شدن با سیاست‌های موجود نیست. با رشد تکنولوژی نمی‌توان جدا از بازار جهانی عمل کرد ولی دولت‌ها باید تدابیری ببینند که واردات کالا با نظارت‌های همه جانبه صورت گیرد و امکان رقابت کالاهای تولید شده در داخل با کالاهای خارجی فراهم شود. در این صورت تولیدکنندگان داخلی متضرر نمی‌شوند.

یکی دیگر از معضلاتی که بر سر راه تولیدکنندگان صنف پوشاک وجود دارد، برپایی نمایشگاه‌های سالانه در نزدیکی ایام عید نوروز و سایر اعیاد و جشن‌ها است.

"جوادملکی" یکی دیگر از تولیدکنندگان پوشاک در داخل کشور می‌گوید: مساله برپایی نمایشگاه‌های پوشاک که سالی چند بار و به مناسبت‌های مختلف مانند عید نوروز و غیره برگزار می‌شود از دیگر موانعی است که بازار پوشاک داخلی را با مشکل مواجه کرده است. متأسفانه همه ساله با نزدیک شدن به عید نوروز نمایشگاه‌های پوشاک برگزار می‌شوند و انواع پوشاک‌های فرسوده و قدیمی که سالیان دراز در انبارها مانده و به فروش نرفته و به اصطلاح امروزی "بنجل" هستند با قیمت‌های نازل عرضه می‌شوند و درست زمانی که تولیدکنندگان پوشاک می‌توانند فروش مناسبی داشته باشند با مشکل مواجه می‌شوند. و این